

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 2. maj 2007
Kontor: Lovteknikkontoret
Sagsnr.: 2006-776/16-0001
Dok.: JMF40301

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. april 2007, om forslag til lov om ændring af færdselsloven (Alkoholkoncentration i udåndingsluft, nulgrænse for euforiserende stoffer m.v.) (L 180).

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 fra Folketingets Retsudvalg om forslag til lov om ændring af færdselsloven (Alkoholkoncentration i udåndingsluft, nulgrænse for euforiserende stoffer m.v.) (L 180):

”Det fremgår af lovforslaget, at de sager, som skal behandles uden medvirken af domsmænd, vil skulle afgøres efter faste retningslinjer på baggrund af en forholdsvis enkel bevisførelse. Ministeren bedes uddybe denne del af lovforslaget og herunder redegøre nærmere for indholdet af de nævnte retningslinjer.”

Svar:

1. Forslaget om ændring af reglerne om domsmænds medvirken i færdselssager berører en række forskellige typer af færdselssager.

Det foreslås bl.a., at domsmænd ikke skal medvirke i sager, hvor der bliver spørgsmål om ubetinget frakendelse af førerretten, medmindre der er tale om frakendelse på grund af særlig hensynsløs kørsel.

Retningslinjerne for ubetinget frakendelse af førerretten findes i færdselslovens § 126, stk. 1, der i sin nugældende form har følgende ordlyd:

”§ 126. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal ubetinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis føreren

- 1) har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 1,20 promille,
- 2) ulovligt har ført køretøjet uden hastighedsbegrænser eller føreren har foretaget et uautoriseret, konstruktivt indgreb i køretøjets hastighedsbegrænser eller dens forbindelser eller føreren vidste eller burde have vidst, at der er foretaget et sådant indgreb, eller hvis føreren har betjent køretøjet på en sådan måde, at hastighedsbegrænseren gøres uvirksom,
- 3) har ført køretøjet, selv om denne vidste eller burde vide, at der var foretaget et uautoriseret, konstruktivt indgreb i køretøjets kontrolapparat eller dets forbindelser,
- 4) forsætligt har voldt skade på andres person eller ting, forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor eller i øvrigt har ført motordrevet køretøj på særlig hensynsløs måde,
- 5) har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1-7, eller stk. 2 eller 3, dog således at frakendelse for flere forhold alene omfattet af § 125, stk. 1, nr. 5, kun sker ubetinget, hvis forholdene er begået i forbindelse med mere end ét kørselsforløb,

- 6) tidligere er frakendt førerretten betinget og har begået et nyt forhold i prøvetiden,
- 7) tidligere er pålagt kørselsforbud og har begået et nyt forhold inden 3 år efter, at kørselsforbuddet blev pålagt, eller
- 8) tidligere er frakendt førerretten ubetinget og har begået et nyt forhold inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden.”

2. De tilfælde, hvor der efter færdselslovens § 126, stk. 1, skal ske ubetinget frakendelse af førerretten, kan inddeles i fire grupper af sager.

Den første gruppe er sager om spirituskørsel, jf. § 126, stk. 1, nr. 1. Sager om spirituskørsel behandles allerede efter de gældende regler i færdselsloven uden medvirken af domsmænd, medmindre sagen også vedrører andre kørselsfejl. I sager om frakendelse af førerretten i forbindelse med spirituskørsel vil bevisførelsen i almindelighed være begrænset til erklæring fra Retsmedicinsk Institut vedrørende blodpromillens størrelse. I sager, hvor der er foretaget måling af alkoholkoncentrationen i førerens udåndingsluft, vil bevisførelsen fremover bestå i en udåndingsprøve.

Det kan særligt om retningslinjerne for sanktionsfastsættelsen i sager om spirituskørsel anføres, at sanktionsfastsættelsen senest er blevet ændret ved lov nr. 363 af 24. maj 2005. Retningslinjerne for sanktionsudmålingen i sager om spirituskørsel er udførligt beskrevet i navnlig pkt. 4 og 5 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 7 fra folketingsåret 2004-05 om ændring af færdselsloven (Sanktionsfastsættelse i sager om spirituskørsel m.v.), hvortil der henvises.

I pkt. 3 i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag er det beskrevet, hvorledes retningslinjerne skal anvendes i forhold til sager, hvor der er foretaget måling af alkoholkoncentrationen i førerens udåndingsluft.

3. Den anden gruppe er sager om konstruktive indgreb mv. i hastighedsbegrænsere eller kontrolapparater, jf. § 126, stk. 1, nr. 2 og 3. Som det fremgår af pkt. 7.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, afhænger afgørelsen af, om en hastighedsbegrænsere er uvirksom, eller om der er manipuleret med en hastighedsbegrænsere eller et kontrolapparat, i første række af en teknisk vurdering. Bevisførelsen under en sådan sag er i almindelighed begrænset til en erklæring fra en bilinspektør og eventuelt den politiassistent, der har standset køretøjet.

4. Den tredje gruppe er sager om særlig hensynsløs kørsel, jf. § 126, stk. 1, nr. 4. Efter lovforslaget skal der fortsat medvirke domsmænd i denne type sager.

5. Den fjerde gruppe er sager, der isoleret set ville medføre en betinget frakendelse af førerretten, men hvor der skal ske ubetinget frakendelse, fordi føreren har begået flere lovovertrædelser, der hver for sig medfører en betinget frakendelse, jf. § 126, stk. 1, nr. 5, eller fordi føreren tidligere er frakendt førerretten eller pålagt kørselsforbud, jf. § 126, stk. 1, nr. 6-8.

Med hensyn til de sager, der er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 5, kan det anføres, at spørgsmål om betinget frakendelse af førerretten allerede efter gældende ret normalt afgøres uden medvirken af domsmænd. På den baggrund finder Justitsministeriet det mindre velbegrundet, at domsmænd skal medvirke blot, fordi føreren har begået flere forhold, når disse forhold isoleret set skulle bedømmes uden medvirken af domsmænd.

For så vidt angår sager omfattet af § 126, stk. 1, nr. 6-8, kan det anføres, at konstatering af, om føreren tidligere er frakendt førerretten eller pålagt kørselsforbud, vil kunne ske på grundlag af den pågældendes straffeattest. Også i disse tilfælde er bevisbedømmelsen således forholdsvis enkel.

6. Efter den gældende bestemmelse i færdselslovens § 119, stk. 3, nr. 3, medvirker domsmænd ikke i sager, der vedrører spirituskørsel, medmindre der er spørgsmål både om højere straf end bøde og om anvendelse af færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 7, og i ankesager at anken omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld.

Efter færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 7, kan straffen for spirituskørsel stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis føreren findes skyldig i forhold, der er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1-4, eller § 126, stk. 1, nr. 2.

Med lovforslaget foreslås det, at der fremover ikke skal medvirke domsmænd i denne gruppe af sager. Bestemmelsen omfatter situationer, der isoleret set normalt ville medføre en betinget frakendelse af førerretten, og det forhold, at der er tale om en samtidig spirituskørsel og andre kørselsfejl, indebærer ikke en ændret bevisbedømmelse end, hvis forholdene blev bedømt enkeltvis.

Derfor finder ministeriet det også i dette tilfælde mindre velbegrundet, at der skal medvirke domsmænd.

7. Endvidere foreslås det, at domsmænd ikke skal medvirke i sager, hvor der bliver spørgsmål om pålæggelse af kørselsforbud. Som det fremgår af pkt. 7.2.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, træder kørselsforbud i stedet for en betinget frakendelse af førerretten, hvis forseelsen bliver begået inden for de første tre år efter førstegangserhvervelsen af førerretten. Retningslinjerne for, hvilke overtrædelser der skal føre til kørselsforbud, svarer således til retningslinjerne for, hvilke overtrædelser der skal føre til betinget frakendelse af førerretten. Som anført ovenfor afgøres spørgsmål om betinget frakendelse af førerretten allerede efter gældende ret normalt uden medvirken af domsmænd. Justitsministeriet finder det derfor mindre velbegrundet, at domsmænd skal medvirke blot, fordi føreren har begået overtrædelser inden for de tre første år efter førstegangserhvervelse af førerretten.

8. Endelig foreslås det, at domsmænd ikke skal medvirke i sager om overtrædelse af den foreslåede nulgrænse for kørsel af motordrevet køretøj med bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet. Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 4, vil det afgørende for, om en fører kan straffes for overtrædelse af den foreslåede nulgrænse, være spørgsmålet om, hvorvidt den pågældendes blod under eller efter kørsel eller forsøg på kørsel med motordrevet køretøj indeholder et stof, som er klassificeret som farligt for færdselssikkerheden. Da vurderingen af dette spørgsmål vil bero på en blodprøveanalyse foretaget af fagkyndigt personale, vil sager om overtrædelse af en nulgrænse for bevidsthedspåvirkende stoffer – ligesom sager om spirituskørsel – sjældent give anledning til bevistvivl.

Ligeledes vil sanktionsfastsættelsen sjældent give anledning til problemer, idet sanktionerne for overtrædelse af den foreslåede nulgrænse vil skulle fastsættes efter de forholdsvis detaljerede retningslinjer, der er angivet i pkt. 5 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.